

EGY ÜNNEPÉLYES ÁLOM

1871 ápr. 30-án nagyon szorongó lelkülettel tértem nyugovóra. Három hónap óta nagyon levert voltam. Gyakran imádkoztam lelki gyötrelmeim közepette enyhülésért. Segítségért és erőért könyörögtem Istenhez, hogy le küzdjem bátortalanságomat, mely hitemet és reményemet oly annyira megbénította, hogy képtelenné tett a munkára. {LS 197.1}

Azon az éjszakán egy álmot láttam, mely lelkemre felüdítő hatással volt. Azt álmodtam, mintha egy nagy tömeg jelenlétében megtartott fontos összejövetelen vennék részt. Sokan komoly imában voltak merülve az Úr előtt és úgy látszott, mintha nagy teher nehezedre szívére. Egyesek úgy látszik nagy lelki gyötrelmeken mentek keresztül, mert az érzelmeik annyira izgultak, hogy könnyek között hangosan kiáltottak segítség és világosság után. Legkiválóbb atyánk fiai is résztvettek ezen benyomásos jelenetben. S. atyafi látható nagy lelki gyötrelmek közepette térdelt a földön. Felesége egy csoport közepette közönyös gúnyolódó között foglalt helyet, úgy viselkedett, mintha kívánná, hogy mindenki lássa a megalázkodók felett érzett megvetését. {LS 197.2}

Álmomban Isten Lelke szállt reám. Ima és sírás közepette felemelkedtem és így szóltam: "Isten Lelke van rajtam! Indítatva érzem magam, hogy kijelentsem előttetek, miszerint el kell kezdenetek a ti saját személyetekért való munkálkodást. Ti azt várjátok, hogy Isten végezze el helyettetek ezt a munkát, melynek elvégzését tirátok bízta. Ha részletekről meg lesz a rátok bízott munka elvégzésére való hajlandóság, akkor meg lehettek győződve arról, hogy szükség esetén számíthatok segítségére. Ti azonban éppen a rátok bízott munkát hagyjátok elvégeztelenül, Istenhez kiáltottatok, hogy ő végezze azt el helyettetek. Ha követtétek volna a tőle kapott világosságot, akkor mostan még több világosságot és áldást nyerjétek tőle mikor az ilyen körülmények között csak újabb hanyagságra és megvetésre szolgáltatna okot részletekről? Isten nem ember, aki játszani engedne magával." {LS 197.3}

Elő vettem a drága Bibliát és körülvettem azt mind azon különböző bizonyágtételekkel, melyek Isten népe számára adattak és így szóltam: Itt minden elképzelhető esetre nézve van intézkedés. Itt fel vannak jegyezve a kerülendő bűnök és megtalálhatják az óhajtott tanácsot, amely mások hasonló esetében adatott. Tetszék Istennek, hogy tanításra tanítást és parancsra parancsot adjon néktek. Azonban csak igen kevesen tudjátok, hogy ezen bizonyágtételek mit tartalmaznak. A Szentírásban nem vagytok otthonosak. Ha a keresztényi tökéletesség elérése utáni vágygal kutattátok volna a Bibliát, akkor a bizonyág tételekre nem lett volna szükségetek. Mivel azonban elmulasztottátok az Istentől ihletett Biblia könyvével való megismerkedést, ő ezért egyszerű, egyenes bizonyág tételekkel igyekszik benneteket elérni és figyelmeteket a figyelemre nem méltatott Szentírás szavaira irányozni és mostan sürgetően kér benneteket, hogy hozzátok összhangba életeteket annak tiszta és magasztos tanításával. {LS 198.1}

Az Úr szeretne benneteket az adott bizonyágtételek által figyelmeztetni, fenyíteni, tanáccsal ellátni és elméteket az ő igéje fontosságának tudatával betölteni. A megírt bizonyágtételek semmiféle új világosságot sem nyújtanak, csupán a már kijelentett ihletett igazságokat vésik elevenebben elménkbe. Isten igéje minden kétséget kizáróan megmondja az embernek Isten és felebarátja iránti kötelességét, de közületek csak kevesen engedelmeskednek ennek a világosságnak. A bizonyágtételekben nincsen semmiféle új igazság kijelentve, hanem a már kijelentett nagy igazságokat egyszerűsítette a maga módján a nép elé tárta, hogy felébresztvén őket, igazságait elméjükbe vesse és minden mentegőzésnek elejét vegye. {LS 198.2}

{LS 199.1}

{LS 199.2}

{LS 200.1}

{LS 200.2}

Ha tehát a nép, mely Isten szemefényének vallja magát, engedelmeskedni akarna az ő igéjében feljegyzett parancsolatainak, akkor nem adattak volna különleges bizonyágtételek sem, hogy azok kötelességeikre

emlékeztessék őket, hogy megmutassák bűneiket és azon nagy veszedelmet, amelyben forognak, ha Isten igéjének nem engedelmeskednek. Sokaknak lelkiismerete eltompult, mivel elvetették, elhanyagolták és megvetették a világosságot. És Isten elveszi bizonyágtételeit népétől, elveszi erejét és megalázza azt. {LS 200.3}

Azt álmodtam, hogy mikor beszéltem, hogy Isten ereje oly nagy mértékben töltetett ki reám, hogy minden erőm elhagyott, látomásom azonban nem volt. Úgy véltem, hogy férjem felállít a nép előtt és így szólt: "Ez Isten csodálatos ereje. A bizonyágtételeket hatalmas eszköznek adta, hogy a lélekhez férközzünk és ezek által még hatalmasabban fog működni, mint ahogy eddig tette. Aki az Úr az álljon fel!" {LS 201.1}

Azt álmodtam, sokan azonnal felálltak, engedelmeskedve a felhívásnak. Mások mogorván ültek, egyesek gúnyolódtak és egy páran teljesen közömbösek maradtak. Valaki mellettem állva azt mondta: {LS 201.2}

"Isten emelt fel téged és szavakat adott, hogy szóljál e néphez és elérjed a szíveket, ahogyan senkinek előtted nem adta azt. Isten úgy alakította a te bizonyágtételeidet, hogy megfeleljen azon eseteknek, amelyekben egységre van szükség. Téged ne rendítsenek meg a gúnyolódások, csúfolódások, szemrehányások és dorgálások. Ha Isten különleges eszközévé akarsz lenni, nem szabad senki másra támaszkodnod hanem egyedül rajta kell csüngened és a szőlővesszőhöz hasonlóan köréje kell fonnod hajtásaidat. Ő arra akar felhasználni téged, hogy általad világosságot közvetítse a népnek. Naponként kell erőt gyűjtened Istentől, nehogy környezeted elhomályosítsa a világosságot, melynek általad kell az ő népére világítania. Sátánnak különösképpen az a célja, hogy távortartsa Isten népétől azt a világosságot, melynek az utolsó napok veszedelmei közepette oly nagy szükségük van. {LS 201.3}

A te bizonyágtételednek azonban más jellege van. Ennek ki kell terjeszkednie az élet részleteire, hogy megőrizze a gyenge hitet az elhalástól és elméjükbe vesse a hívőknek annak a szükségességét, hogy ők világosság gyanánt fénylenek a világban. {LS 202.1}

Isten egy bizonyágtételt adott neked, hogy az elszakadtaknak és a bűnösöknek szemük elé tárjad igazi állapotukat és mérhetetlen veszteségüket, melyet el kell szenvedniük abban az esetben, ha bűnös életük folytatásától meg nem szűnnek. Midőn Isten szemeid elé tárta és elmédbe véste ezt, mint senki másnak a most élők közül, ezzel szoros összefüggésben kapott világossághoz mérten a felelőséget is reád hárítja. Nem erővel és hatalommal, hanem az én Lelkimmel mondja a seregek ura. Emeld fel szavadat és trombita harsogáshoz hasonlóan hirdesd népem bűneit és Jákob házának vétkeit." Zak, 4,6 és az 58,1. {LS 202.2}

Ez az álom hatalmas benyomást tett rám. Mikor felébredtem levertségem eltűnt, kedélyem derűs volt és nagy békességet éreztem. A gyengeségek, melyek képtelenné tettek a munkára, megszűntek és olyan erőt éreztem, melyet már hónapok óta nélkülöztem. Úgy tűnt nekem, hogy Isten leküldte angyalait, hogy enyhülést hozzanak számomra. Kimondhatatlan hála töltötte el szívemet, hogy levertségem világossággá és boldogsággá változott. Tudtam, hogy a segítség Istentől jött. Ezt az erősítést az isteni kegyelem csodájának tartottam és nem akarok jóságáért hálátlansággal fizetni. {LS 202.3}